

Карпенко А.М.,

Національний університет "Острозька академія"

МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ – ЯК СВОЄРІДНИЙ СПОСІБ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ БУТТЯ

“Мова – це той засіб, за допомогою якого культури виражають себе, свою сутність. Мова відображає культурно-історичний фон кожної епохи та, як правило, є повністю зрозумілою тільки людям, що живуть в цю епоху” [1:25]. Сленг молоді найбільш жваво реагує на всі події в житті. Він підхоплює і відображає нові явища і сам змінюється в процесі їх перетворень. Отже, наша стаття присвячена особливостям молодіжного, а саме студентського сленгу.

Сленг – доволі поширене явище, він є засобом спілкування у найрізноманітніших прошарках населення і сягає своїм корінням у сиву давнину. Адаже і століття тому різні соціальні групи мали свій стиль мовлення, притаманний саме цій групі. Крім того, розповсюдженим видом сленгу є сленг професійний, що побутує у мовленні людей певного фаху чи роду заняття. Загалом межа між живою, розмовною мовою та сленгом була і є дуже рухливою, перехідною. Часто статус слова змінюється, і те, що, скажімо, у 60-х, 70-х, 80-х роках ХХ століття вважалося сленгом, тепер стало частиною повсякденного словника людей. Час минає, змінюємося ми, змінюється і наше мовлення, наша культура [3:153].

Різні аспекти сленгу вивчалися такими дослідниками, як Е. Патрідж, Г. Менкен, І. Гальперін, В. Вілюман, М. Маковський, В. Балабін, У. Потятинник. Багато хто з вчених досліджував все про сленг, особливості його формування, історію походження, вплив соціального життя на сленг та ін., але сленг ще й досі залишається відкритою темою для досліджень.

Мова дуже чутлива до змін у політиці, ідеології, науці, духовній культурі, тому й сленг як один із її складників надзвичайно швидко зазнає змін. Наприклад, сленг молоді 50-60-х років фактично незрозумілий сучасному молодому поколінню [2:35].

Український молодіжний сленг є цікавим лінгвістичним феноменом, існування якого обмежене не тільки певними віковими рамками, але й соціальними, часовими та просторовими рамками. Він існує в середовищі міської учнівської молоді й окремих більш чи менш замкнутих референтних групах. Саме сленг може ставати невід’ємною частиною будь-якої субкультури. Наприклад, ми в своїй дипломній роботі досліджували роль Емо-культури при формуванні молодіжного сленгу.

Представниками субкультури емо є насамперед, школярі, тінейджери, молоді люди до 25 років. Вони живуть своїми емоціями. Для емо вираз своїх почуттів не прояв слабкості, а звичайний стан. Бути собою – головне гасло емо. Отже, Емо-люди є потенційними творцями і користувачами нового сленгу. Але не слід забувати, що Емо-культура поширилась із США, тобто сленг молодих Емо-українців переважно складається з англійських слів. Наприклад, *тру-емо* – справжній Емо-кід, скрім – емоційний крик, *сліти* – взуття схоже на тапочки, але з підшвою як у кедів, *плагі* – сержки без дірок, *стети* – браслети та ін.

Не тільки Емо сленг, але й значна частина українського молодіжного сленгу загалом – це переважна більшість запозичень з інших іноземних мов. Опитування студентів, яке ми провели в Національному університеті “Острозька Академія” показало, що наші студенти вживають сленг, джерелом формування якого є іноземні мови. Наприклад “*gehe nach Hause*” замість “йду додому”, “лахати” – “сміятись”, “о ти файна кобета” – “о ти й гарна дівчина” та інші [4].

Як ми бачимо, іноземні мови впливають на творення молодіжного сленгу. Це пояснюється тим, що сучасна молодь стає освіченішою, розумнішою, досконалішою, незважаючи на всі моральні та релігійні проблеми. Більшість молодих людей володіє багатьма мовами і глибокими знаннями в комп’ютерній науці. Також всевітня мережа Інтернет впливає на утворення та виникнення нових слів в мовленні сучасної української молоді.

Отже, сленг є частиною молодіжного мовлення, як і будь-яка мова є невід’ємною частиною суспільної групи. Ніхто не говорить про повне заміщення звичайної мови сленгом, він лише доповнює її. Сленг був, є і буде в нашій лексиці. Вважається, що недоречно

судити про потреби мови в сленгу, оскільки сленг – це невід’ємна частина молодіжного життя.

Література

1. Дзендзелівський Й.О. Українське і слов’янське мовознавство [Збірник праць] / Йосип Дзендзелівський. – Львів: Свічадо, 1996. – 230с.
2. Радевич-Винницький Я.К. Україна: від мови до нації / Ярослав Радевич-Винницький. – Дрогобич: Відродження, 1997. – 322с.
3. <http://www.Slang.com.ua>.
4. Береговская Н.В. Молодежный сленг: формирование и функционирование (Вопросы языкознания). / Наталья Береговская – Москва: Наука, 1996. – №3. – С.32-41.